

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

52. An requiratur intentio saltem virtualis in eodem tempore Missæ, ad applicandum fructum sacrificij cui præbuit stipendium? Ex p. 5. tr. 14. & Misc. 2. res. 65 p. 29.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

RESOL. LII.

An requiratur intentio saltem virtualis in eodem tempore Missæ, ad applicandum fructum Sacrificij, cui prabuit stipendium? Ex part. 5. traçt. 14. & Misc. 2. Refol. 65.

§. 1. Affirmatiuam sententiam tenet Granado in 3. part. de Sacram. controu. 3. tr. 5. disp. 4. sect. 2. n. 14. quia non aliter prodest, vel applicatur alicui fructus boni operis, aut Sacrificij, quam offerendo illud pro tali persona; sed vt offeratur pro tali persona, requiritur intentio saltem virtualis offerendi pro illa, & non satis est quod aliquando id quis uoluerit. ergo vt alicui proficit bonum opus, vel sacrificium Missæ, necessaria est virtualis intentio. Maior videtur certa, quia si pro alio offeratur, illi non prodest. Minorem probat, quia illa oblatio debet esse voluntaria; sed sola habitualis voluntas non reddit oblationem voluntariam, ergo requiritur saltem virtualis. Minor patet, quia sola habitualis voluntas non sufficit, vt ratione illius aliquid fiat, sed perinde se habet, ac si non esset; propterea enim docent Doctores nec ad meritum, nec ad Sacramentum illam sufficere. ergo non potest dici voluntariè factum, aut oblatum, quod habituali voluntate fit. Concedendum ergo necessariè est requiri intentionem, seu voluntatem offerendi, quæ saltem virtualiter maneat tempore oblationis boni operis, vel sacrificij Missæ. Ita Granado. Vnde secundum suam sententiam applicatio Missæ pro illo, qui dedit elemosynam, esset faciendâ actualiter, vel virtualiter tempore eiusdem sacrificij.

2. Sed quia causa est quotidianus, etsi hæc opinio esset vera, multi seculares præbendo stipendium fraudarentur applicatione sacrificij Missæ, & Sacerdotes grauitè peccarent. Ideo ne deseras videre seipsum in per. 1. traçt. 14. refol. 47. vbi negatiuam sententiam docui, quam, me citato, tenet nouissimè Ioannes de Lugo de Sacram. disp. 8. sect. 6. num. 93. cui adde etiam Huradum disp. 4. de Sacram. in genere, difficult. 5. & Coninck de Sacram. q. 64. art. 8. dub. 2. num. 76. quia quamuis intentio habitualis non sufficiat ad efficiendum Sacramentum, neque ad efficiendum Sacrificium, quia ad id requiritur intentio factiua, quod conuenire nequit intentioni non perseveranti actualiter in se, neque virtualiter in aliquo effectu sui; sufficit tamen ad applicandum valorem, seu fructum Sacrificij faciendi ex alia intentione actuali, aut virtuali, quia ad applicandum valorem, aut fructum Sacrificij, non est necessaria intentio factiua Sacrificij, neque valoris illius, sed sufficit intentio applicatiua valoris futuri sacrificij faciendi ex alia intentione, & respiciens ipsum valorem, vt parum obiectum, & non vt effectum. quia ex eo tantum quod celebrans tunc quando fit Sacrificium, aut antea, velit suum Sacrificium aut existens, aut postea futurum alicui prodesse, dicitur illi sufficienter applicare valorem: ad id autem sufficit intentio habitualis, quia sufficit intentio non factiua, aut purè uolitiua. Igitur postquam hodie, uerbi gratiâ, applicat alicui sacrificium, quod cras, vel infra dies aliquot celebrabo, manebitque ei applicatum, etsi de illo nihil amplius cogitem, modo non habeam voluntatem contrariam ante celebrationem, quia in tali casu voluntas non debet me mouere ad aliquid ulterius operandum, sed solum mouere diuinam voluntatem, aut statim, ac sacrificium, eius fructum alteri applicet. Secus est de confessione Sacramenti, quam libera mea voluntas phy-

Tom. 11.

sicè debet causare applicando potentiam motiuam ad actum externum operandum.

RESOL. LIII.

An Sacerdos post consecrationem possit applicare fructum Sacrificij Missæ, pro quo stipendium acceperat, si antea non applicauerat?

Et hoc procedit ex illa questione, an actio Sacrificij Missæ essentialiter consistat tantum in consecratione utriusque speciei?

Et docetur multos DD. tenere in sumptione Eucharistia totam essentiam Sacrificij Missæ consistere. Ex p. 10. tr. 12. & Misc. 2. Ref. 27.

§. 1. Resolutio huius dubij pendet ex illa questione, an actio Sacrificij Missæ essentialiter consistat tantum in sola consecratione utriusque speciei: & affirmatiuam sententiam docent communiter Doctores. Probatur primò hæc opinio ex forma, qua ordinantur Sacerdotes per uerba illa: Accipe potestatem offerendi Sacrificium. Constat autem characterem Sacerdotalem, qui per illa uerba datur, directè esse ad consecrandum Corpus Christi, nec habere primarium alium effectum supernaturalem; ergo formaliter actus consecrandi Corpus, & Sanguinem Christi est idem quod actus sacrificandi.

2. Probatur secundò, ex illo principio, quod Christus in Missa sit principaliter offerens, & quod Sacerdos exercere debeat actionem sacrificandi in persona Christi, qui non minus in Missa, quam in Cruce est offerens principalis, vt docet Tridentinum, sess. 22. cap. 2. & communiter Patres. Sed quando Sacerdos sumit Eucharistiam, nullum actum exercet in persona Christi; neque ullum est signum sensibile, quod hoc significet: quin potius illa, quæ immediatè antecedunt summptionem, scilicet illa uerba, Domine non sum dignus, &c. & illa, Corpus Domini nostri Iesu Christi, custodiat animam meam, &c. imò reliqua aliqua præter consecrationem, aperta sunt signa nominis agentis in persona propria: nec explicari potest quomodo sumptio Eucharistia, aliaque actiones, & uerba tribui possint Christo, vt principali operanti; quod tamen facillè intelligitur, & explicatur in ipsa forma consecrationis. Ergo in hac & non in alijs consistit essentia Sacrificij.

3. Verum, his non obstantibus, non dicunt Doctores asserentes fractionem pertinere ad essentiam Sacrificij. Ita Canus, de Locis Theol. lib. 12. c. 13. ad 4. argum. & Valentia, tom. 4. disp. 6. quest. 9. punct. 1. §. Probant primò ex facto Christi Matthei 26. Marci 14. & Luca 22. dum panem consecratum fregit, præcepitque, vt nos idem faciamus; illa enim uerba, Hoc est corpus meum, quod pro uobis tradetur: iuxta textum Græcum idem sonant, atque pro uis frangitur, vt notat Vasquez disp. 222. num. 11. Probant secundò ratione, nam fractio, seu passio Christi in Cruce, vt habetur, de consecrat. dist. 2. Canone, Cùm frangitur: qui desumptus fuit ex D. Prospero. Idem docet Algerus, lib. 1. de Sacrament. Corporis Christi. Fractio ergo pertinet ad rationem Sacrificij commemoratiui passionis Christi, perinde atque consecratio. Item, non de iure etiam Doctores tenentes in summptione eucharistia totam essentiam Sacrificij Missæ consistere. Ita Albertus in 4. dist. 13. Ledesma, 1. part. Quarti, quest. 23. art. 4. in fine, & alij, quia ad rationem Sacrificij requiritur aliqua immutatio in Christo, qui est res oblata. Nulli autem alij actioni Missæ uidetur posse tribui ratio immutationis, nisi summptioni, per quam aliqua ratione Christus immu-

C 3

Sop. hac quest. infra in tr. 3. Ref. 24. ex doctrina eius §. 1. & 2. & in Ref. 25. §. Sed ego, & in Ref. 27. cursum, & recitatio in fine §. Sed, & in tom. 9. tr. 7. lege §. Aliqui. Ref. 111.

Sop. hac fractione læc & cum multis DD. in tom. 1. tr. 1. Refol. 102. §. 2. à lin. 6. à uers. nam Guilielmus.

Sop hoc infra in tr. 3. Ref. 24. §. 1. à principio usque ad medium, & in tom. 9. tr. 7. Ref. 111. §. Aliqui.